

בין ירושלים לבבל: עיונים בנבואות יחזקאל ד"ר טובה גנזל

שיעור 1: נבואות יחזקאל בין יהודה לבבל

מלכים ב כה, 10-17

בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלים ומבא העיר במצור. ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה. ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו. ויוצא משם [...] והגלה את כל ירושלים ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ. ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליה גולה מירושלים בבלה. ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלה הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה. וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו.

יחזקאל יא, 14, 16

ויהי דבר ה' אלי לאמר. בן אדם אחיה אחיה אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלים רחקו מעל ה' לנו היא נתנה הארץ למורשה. לכן אמר פה אמר אדני ה' כי הרחקתם בגוים וכי הפיצותם בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם.

ירמיהו כה, 1-10

הראני ה' והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' אחרי הגלות נבוכדנאצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלים ויבאם בבל [...]. כה אמר ה' אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ פשדים לטובה. ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על הארץ הזאת וכניתיים ולא

אָהֲרִס וְנִטְעַתִּים וְלֹא אֶתּוֹשׁ [...] וְכִתְּאֲנִים הֲרַעוֹת אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלֶנָּה מֵרַע כִּי כֹה אָמַר ה' בֶּן אֶתְנָן אֶת צְדָקֶיהוּ מִלֶּךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׁרְיוֹ וְאֶת שְׂאֲרֵי יְרוּשָׁלַם הַנְּשֹׂאֲרִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם [...] וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת הַחֶרֶב אֶת הָרַעֵב וְאֶת הַדְּבַר עַד תִּמָּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְלֹאבוֹתֵיהֶם.

ירמיהו כט, 7-1

וְאֵלֶּה דְבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יְרֵמְיָה הַנְּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל יֵתֵר זַקְנֵי הַגּוֹלָה וְאֵל הַכֹּהֲנִים וְאֵל הַנְּבִיאִים וְאֵל כָּל הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם בְּכֻלָּהּ [...] כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּכֻלָּהּ: בְּנוּ בָתִּים וְשִׁבּוּ וְנִטְעוּ גִּבּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָן. קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת וּקְחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת בְּנוֹתֵיכֶם תִּנּוּ לְאֻנְשֵׁים וְתִלְדְּנָה בָנִים וּבָנוֹת וְרָבוּ שֵׁם וְאֵל תִּמְעָטוּ. וְדַרְשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בְעַדָּהּ אֵל ה' כִּי בְשָׁלוֹמָה יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם.

מלכים ב כה, 12-8

וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּשַׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה שְׁנַת תְּשַׁע עָשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים עִבְדֵי מֶלֶךְ בָּבֶל יְרוּשָׁלַם. וַיִּשְׂרֹף אֶת בֵּית ה' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת כָּל בֵּית גְּדוֹל שָׂרָף בְּאֵשׁ. וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְצוּ כָּל חֵיל פְּשָׁדִים אֲשֶׁר רַב טַבָּחִים. וְאֶת יֵתֵר הָעָם הַנְּשֹׂאֲרִים בְּעִיר וְאֶת הַנְּפֹלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֵתֵר הַהַמּוֹן הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים. וּמִדֵּלַת הָאֶרֶץ הִשְׁאִיר רַב טַבָּחִים לְכַרְמִים וּלְיַגְבִּים.

דברי הימים ב לו, 19-20

וַיִּשְׂרְפוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ וְכָל כְּלֵי מַחְמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִיתָהּ. וַיִּגַּל הַשְּׂאֲרִית מִן הַחֶרֶב אֶל בָּבֶל וַיְהִיו לוֹ וּלְבָנָיו לְעִבְדִים עַד מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרֶס.

יחזקאל לג, 23-33

וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר. בֶּן אָדָם יֹשְׁבֵי הַחֲרָבוֹת הָאֵלֶּה עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים לֵאמֹר אַחַד הִיָּה אֲבָרְהָם וַיִּירֶשׁ אֶת הָאֶרֶץ וַאֲנַחְנוּ רַבִּים לָנוּ נִתְּנָה הָאֶרֶץ לְמוֹרֶשֶׁה. לָכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' עַל הַדָּם תֹּאכְלוּ וְעֵינֵיכֶם תִּשְׂאוּ אֶל גְּלוּלֵיכֶם וְדָם תִּשְׁפְּכוּ וְהָאֶרֶץ תִּירָשׁוּ. עַמְדַתְּם עַל חֲרָבְכֶם עֲשִׂיתֶן תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טַמְאָתָם וְהָאֶרֶץ תִּירָשׁוּ. וְכֹה תֹאמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' חַי אֲנִי אִם לֹא אֲשֶׁר בְּחֲרָבוֹת בְּחָרַב יִפְּלוּ וְאֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחִיָּה נִתְּתִיו לְאָכְלוֹ וְאֲשֶׁר בְּמִצְדוֹת וּבְמַעְרוֹת בְּדִבְרֵי יְמוֹתָהּ. וְנָתַתִּי אֶת הָאֶרֶץ שְׂמֵמָה וּמִשְׂמָה וְנִשְׁבַּת גָּאוֹן עֲזָה וְשִׂמְמוֹ הָרִי יִשְׂרָאֵל מֵאִין עוֹבֵר. וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה' בְּתַתִּי אֶת הָאֶרֶץ שְׂמֵמָה וּמִשְׂמָה עַל כָּל תּוֹעֵבַתְּם אֲשֶׁר עָשׂוּ. וְאֵתָהּ בֶּן אָדָם בְּנֵי עַמְּךָ הַנְּדַבְּרִים בְּךָ אֲצַל הַקִּירוֹת וּבַפְּתָחֵי הַבָּתִּים וְדַבַּר חַד אֶת אַחַד אִישׁ אֶת אַחֵיו לֵאמֹר בָּאוּ נָא וְשִׁמְעוּ מִה הַדְּבַר הַיּוֹצֵא מֵאֵת ה'. וַיָּבֹאוּ אֵלָיָה כַּמְבוֹא עִם וַיִּשְׁבוּ לְפָנָיָה עֲמִי וְשִׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵיָה וְאֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ [...] וְשִׁמְעוּ אֶת דְּבָרֵיָה וְעֲשִׂים אֵינָם אוֹתָם. וּבְכַבְּאָה הִנֵּה בָּאָה וַיִּדְעוּ כִּי נְבִיא הִיָּה בְּתוֹכָם.

תעודה אל-יהודו 10, בתוך: הורוויץ, גרינברג וזילברג, על נהרות בבל (מוזיאון ארצות המקרא והחברה לחקירת ארץ ישראל ועתיקותיה, 2015), עמ' 46

שְׁלֹמִיָּה בֶן נְדַבְיָה חֵיִיב 13 כּוֹר שְׁעוֹרָה לְגַמְלָל בֶּן בִּי-חַמָּא. בַּחֹדֶשׁ סִיווּן יִמְסוֹר (שְׁלֹמִיָּה) אֶת הַשְּׁעוֹרָה בַּסֵּכּוֹם הַקָּרֵן (לֹלָא רִיבִית) בִּישׁוּב-אֲדַבְּלָל. דְּלִיָּה בֶן אֲלִישׁוּ עָרַב לַתְּשׁוּמָה הַשְּׁעוֹרָה.
עֲדִים: שְׁכַנְיָה בֶן אֲלִישׁוּ, פִּלְטָס בֶּן נַבּוֹ-נְצָרָה, וְהַסּוֹפֵר נַבּוֹ-נְצָרָה בֶּן נַבּוֹ-זֶר-אֲקִישׁ יְהוּדָה, כֹּג' בַּטְּבַת, שְׁנָה 6 לְנַבּוֹנָאִיד מֶלֶךְ בַּבֶּל.

ירמיהו נב, 31-34; מלכים ב כה, 27-30

וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכֵן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעַשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לְחֹדֶשׁ נָשָׂא אֹיִל מֶרְדֳּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנַת מַלְכּוֹתוֹ אֶת רֹאשׁ יְהוֹיָכֵן מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֵּצֵא אֹתוֹ מִבַּיִת הַכְּלוּא. וַיִּדְבֹּר אֹתוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת פְּסָאוֹ מִמַּעַל לְכֶסֶף הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל. וְשָׁנָה אֶת בְּגָדָיו כִּלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כֹּל יְמֵי חַיָּו. וְאַרְחַתוֹ אַרְחַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ בָּבֶל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו.

ירמיהו מד, 12-14

וְלִקְחָתִי אֶת שְׂאֲרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׁמוּ פְּנֵיהֶם לְבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם לְגוֹר שֵׁם [...] וּפְקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל יְרוּשָׁלַם בְּחָרֵב בְּרָעַב וּבְדָבָר. וְלֹא יְהִי פְּלִיט וְשָׂרִיד לְשְׂאֲרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְגוֹר שֵׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלְשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵמָּה מְנַשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם לְשׁוּב לְשֹׁבֵת שֵׁם כִּי לֹא יָשׁוּבוּ כִּי אִם פְּלִטִים.

שיעור 2: מסעות כבוד ה' בספר יחזקאל

יחזקאל א, 1

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבַר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאָרְאָה מַרְאוֹת אֱלֹהִים

יחזקאל א, 26 - ב, 2

כְּמַרְאֵה אֲבֵן סַפִּיר דְמוּת כֶּסֶף וְעַל דְמוּת הַכֶּסֶף דְמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה. וְאָרְאָה כְּעֵין חֹשֶׁמֶל כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לַהּ סָבִיב... רְאִיתִי כְּמַרְאֵה אֵשׁ וְנִגְהָ לֹא סָבִיב. כְּמַרְאֵה הַקִּשְׁת׃ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגָּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנִּגְהָ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְמוּת כְּבוֹד ה'. וְאָרְאָה - וְאָפֵל עַל פָּנָי. וְאֲשַׁמַּע קוֹל מְדַבֵּר. וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם עֲמֵד עַל רִגְלֶיךָ וְאֲדַבֵּר אִתְּךָ. וְתֵבֵא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וְתַעֲמַדְנִי עַל רִגְלֵי וְאֲשַׁמַּע אֶת מְדַבֵּר אֵלַי.

יחזקאל ג, 10-15

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֵת כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ קַח בְּלִבְכֶךָ וּבְאָזְנוֹיֶךָ שִׁמְעוּ. וְלֶךְ בֹּא אֶל הַגּוֹלָה אֶל בְּנֵי עַמְּךָ וְדַבְּרָתְ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתְּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ וְתִשְׁאַנְנִי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרַי קוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּחַ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ. וְקוֹל כְּנָפֵי הַחַיּוֹת מְשִׁיקוֹת אֵשׁ אֶל אַחֲוֹתֶיהָ וְקוֹל הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם וְקוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל. וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתִקְחֵנִי וְאֵלֶיךָ מֵרַב בְּחַמַת רוּחֵי יְיָ ה' עָלַי חֲזָקָה. וְאָבּוֹא אֶל הַגּוֹלָה תֵּל אָבִיב הַיֹּשְׁבִים אֶל נְהַר כְּבַר וְאֲשֶׁב הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאֲשֶׁב שָׁם שְׂבַעַת יָמִים מִשָּׁמַיִם בְּתוֹכָם.

יחזקאל ג, 22-24

וְתָהִי עָלַי שָׁם יָד ה' וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם צֵא אֶל הַבְּקָעָה וְשֵׁם אֲדַבֵּר אוֹתָךְ. וְאָקוּם וְאָצֵא אֶל הַבְּקָעָה וְהִנֵּה שָׁם כְּבוֹד ה' עֲמֵד כְּכָבוֹד אֲשֶׁר רְאִיתִי עַל נְהַר כְּבַר וְאָפֵל עַל פָּנָי. וְתֵבֵא בִי רוּחַ וְתַעֲמַדְנִי עַל רִגְלֵי וַיְדַבֵּר אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הֲסֵגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ.

יחזקאל ח, 1-3

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית בְּשָׁשִׁי בְּחַמְשָׁה לַחֹדֶשׁ אָנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יְהוּדָה יוֹשְׁבִים לְפָנָי וְתַפֵּל עָלַי שָׁם יָד אֲדֹנָי ה'. וְאָרְאָה וְהִנֵּה דְמוּת כְּמַרְאֵה אֵשׁ מִמַּרְאֵה מִתְּנִי וְלִמְטָה אֵשׁ וּמִמִּתְנִי וְלִמְעָלָה כְּמַרְאֵה זֹהַר כְּעֵין הַחֹשֶׁמֶל. וַיִּשְׁלַח תְּבִנִית יָד וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצֵת רְאִשִׁי וְתִשָּׂא אִתִּי רוּחַ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וְתֵבֵא אִתִּי יְרוּשָׁלַיִם בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים אֶל פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צְפוֹנָה אֲשֶׁר שָׁם מוֹשֵׁב סֹמֶל הַקְּנָאָה הַמְּקַנָּה.

יחזקאל י, 1-4

וְאָרְאָה וְהִנֵּה אֶל הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּאֲבֵן סַפִּיר כְּמַרְאֵה דְמוּת כֶּסֶף נִרְאָה עֲלֵיהֶם [...] וַיֵּרָם כְּבוֹד ה' מֵעַל הַכְּרוּב עַל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיִּמְלֵא הַבַּיִת אֶת הָעָנָן וְהִחְצֵר מְלֵאָה אֶת נִגְהָ כְּבוֹד ה'.

יחזקאל י, 6-22

וַיְהִי בַצִּוְתוֹ אֶת הָאִישׁ לְבֶשׂ הַבְּדִים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינֹת לְגִלְגַל מִבֵּינֹת לְכְרוּבִים [...] וַיִּשְׁלַח הַכְּרוּב אֶת יָדוֹ מִבֵּינֹת לְכְרוּבִים אֶל הָאִשׁ אֲשֶׁר בֵּינֹת הַכְּרוּבִים וַיִּשָּׂא וַיִּתֵּן אֶל חִפְנֵי לְבֶשׂ הַבְּדִים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא [...] וַיִּרְמוּ הַכְּרוּבִים הִיא הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנֶהַר כְּבֹר [...] וַיֵּצֵא כְבוֹד ה' מֵעַל מִפְתָּן הַבַּיִת וַיַּעֲמֵד עַל הַכְּרוּבִים [...] וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר בֵּית ה' הַקְּדָמוֹנִי וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלֵיהֶם מִלְמַעְלָה. הִיא הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהַר כְּבֹר וְאָדַע כִּי כְרוּבִים הֵמָּה [...] אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל גֶּהֱר כְּבֹר מֵרְאִיהֶם.

יחזקאל ח, 9-18

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא וּרְאֵה אֶת הַתּוֹעֵבוֹת הַרְעוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה. וְאָבּוֹא וְאָרְאָה וְהִנֵּה כָל תְּבֻנֵית רְמֵשׁ וּבַהֲמָה שִׁקָּץ וְכָל גְּלוּלֵי בֵית יִשְׂרָאֵל מְחַקֶּה עַל הַקִּיר סָבִיב סָבִיב. וּשְׂבָעִים אִישׁ מִזְקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל וַיֹּאזְנִיחוּ בֶן שֵׁפָן עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטָרְתוֹ בְּיָדוֹ וְעֵתֶר עֲנַן הַקְטָרֶת עֲלֶיהָ. וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרֵאִיתָ בֶן אָדָם אֲשֶׁר זָקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֲשׂוֹף אִישׁ בְּחִדְרֵי מִשְׁכֵּיתוֹ כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רְאֵה אֲתָנּוּ עֹזֵב יְהוָה אֶת הָאָרֶץ. וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֻלוֹת אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים. וַיָּבֵא אֹתִי אֶל פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶל הַצְּפוֹנָה וְהִנֵּה שֵׁם הַנְּשִׂים יֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת הַתְּמוּזָה. וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרֵאִיתָ בֶן אָדָם עוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֻלוֹת מְאֹלָה. וַיָּבֵא אֹתִי אֶל חֲצַר בֵּית יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה פֶתַח הַיְכָל יְהוָה בֵּין הָאוּלָּם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֹשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אַחֲרֵיהֶם אֶל הַיְכָל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קְדָמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיִּתֶם קְדָמָה לְשִׁמְשׁוֹ. וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרֵאִיתָ בֶן אָדָם הַנִּקְלָ לְבַיִת יְהוָה מַעֲשׂוֹת אֶת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ פֹה כִּי מְלֹאוּ אֶת הָאָרֶץ חֲמָס וַיִּשְׁבּוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנֵּם שֹׁלְחִים אֶת הַזְּמוּרָה אֶל אֶפֶס וְגַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה בְּחֵמָה לֹא תַחוּס עֵינִי וְלֹא אַחַמֵּל וְקִרְאוּ בְּאָזְנֵי קוֹל גְּדוֹל וְלֹא אֲשָׁמַע אוֹתָם.

יחזקאל יא, 1

וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ וַתְּבֵא אֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית ה' הַקְּדָמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהִנֵּה בִפְתָח הַשַּׁעַר עֹשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וְאָרְאָה בְּתוֹכְכֶם אֶת יֹאזְנִיָּה בֶן עֹזֵר וְאֶת פְּלִטְיָהוּ בֶן בְּנִיָּהוּ שְׂרֵי הָעָם

יחזקאל יא, 13

וַיְהִי כִּהִנְבְּאִי וּפְלִטְיָהוּ בֶן בְּנִיָּה מֵת וְאֶפֶל עַל פְּנֵי וְאֹזְעַק קוֹל גְּדוֹל וְאָמַר אֵהָה אֲדֹנָי ה' כָּלָה אֲתָה עֹשֶׂה אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל

יחזקאל יא, 22-24

וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים אֶת כַּנְפֵיהֶם וְהָאוּפָנִים לְעֲמָתָם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלֵיהֶם מִלְמַעְלָה. וַיַּעַל כְּבוֹד ה' מֵעַל תּוֹף הָעִיר וַיַּעֲמֵד עַל הָהָר אֲשֶׁר מִקְדָּם לְעִיר. וְרוּחַ נְשֹׂאתָנִי וַתְּבִיאֵנִי כַשְׂדִימָה אֶל הַגּוֹלָה בְּמִרְאָה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מֵעַלִי הַמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי.

איכה רבה, פתיחתא כה

עשר מסעות נסעה השכינה: מכרוב לכרוב, ומכרוב למפתן הבית, מן מפתן הבית לכרובים ומן הכרובים לשער הקדמוני, משער הקדמוני לחצר, מן החצר לגג מן הגג למזבח, מן המזבח לחומה, מן החומה לעיר ומן העיר להר הזיתים.

יחזקאל מ, 1-2

בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הִכְתָּה הָעִיר בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד ה' וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה. בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים הִבִּיאֲנִי אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיְבִיחֵנִי אֶל הַר גְּבוּהָ מְאֹד וְעָלִיו כְּמִבְנֵה עִיר מְגֻבָּה.

יחזקאל מג, 1-9

וַיּוֹלֶכְנִי אֶל הַשָּׁעַר שֶׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דְרֹךְ הַקְּדִים. וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדְּרֹךְ הַקְּדִים וְקוּלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים וְהָאֶרֶץ הָאֵימָרָה מִכְבֹּדוֹ. וַיִּכְמְרָאֶה הַמְרָאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי כְּמַרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבֹאֵי לְשַׁחַת אֶת הָעִיר וּמַרְאוֹת כְּמַרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל נְהַר כְּבֹר וְאָפֵל אֶל פָּנָי: וְכְבוֹד ה' בָּא אֶל הַבַּיִת דְּרֹךְ שֶׁעַר אֲשֶׁר פָּנְיוֹ דְּרֹךְ הַקְּדִים. וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וַתְּבִיאֲנִי אֶל הַחֹצֵר הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מְלֵא כְבוֹד ה' הַבַּיִת.

וְאֲשַׁמַּע מִדְּבַר אֱלֹהֵי מִתְּבִית וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֶצְלִי. וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֵת מְקוֹם כְּסֵאִי וְאֵת מְקוֹם כְּפֹת רִגְלֵי אֲשֶׁר אֲשַׁכֵּן שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בַּיִת יִשְׂרָאֵל שֵׁם קְדוֹשֵׁי הַמָּה וּמַלְכֵיהֶם בְּזוּנוֹתָם וּבַפְּגָרֵי מַלְכֵיהֶם בְּמוֹתָם. בְּתַתֶּם סִפָּם אֵת סִפֵּי וּמְזוּזוֹתָם אֶצְלֵ מְזוּזוֹתַי וְהִקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם וְיִטְמְאוּ אֵת שֵׁם קְדוֹשֵׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאָכַל אֶתְּם בְּאֶפְרַי. עַתָּה יִרְחֲקוּ אֵת זְנוּתָם וּפְגָרֵי מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם לְעוֹלָם.

יחזקאל מד, 2

וַיֹּאמֶר אֵלַי ה' הַשָּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֵא בּוֹ כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוּר

יחזקאל מה, 4

וַיְבִיאֲנִי דְרֹךְ שֶׁעַר הַצְּפוֹן אֶל פְּנֵי הַבַּיִת וְאָרָא וְהִנֵּה מְלֵא כְבוֹד ה' אֵת בַּיִת ה' וְאָפֵל אֶל פָּנָי

יחזקאל כא, 21-32

וְאִתָּה בֶּן אָדָם שִׁים לְךָ שְׁנַיִם דְּרָכִים לְבּוֹא חָרֵב מִלֶּךְ בְּכָל מְאָרֶץ אַחַד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיָּד בְּרֵאשׁ בְּרֵאשׁ דְּרֹךְ עִיר בְּרֵאשׁ. דְּרֹךְ תְּשִׁים לְבּוֹא חָרֵב אֵת רֵבֶת בְּנֵי עַמּוֹן וְאֵת יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה. כִּי עֹמֵד מִלֶּךְ בְּכָל אֶל אִם הַדְּרֹךְ בְּרֵאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לְקַסֵּם קַסֵּם קַלְקַל בְּחָצִים שְׂאֵל בְּתַרְפִּים רָאָה בְּכַבֵּד. בִּימֵינוּ הָיָה הַקַּסֵּם יְרוּשָׁלַם לְשׁוּם פְּרִים לְפִתְחָ פֶּה בְּרִצְחַ לְהָרִים קוֹל בְּתַרוּעָה לְשׁוּם פְּרִים עַל שְׁעָרִים לְשַׁפֵּךְ סִלְלָה לְבָנוֹת דִּיק. וְהָיָה לָהֶם כְּקַסֵּם שׁוֹא בְּעֵינֵיהֶם שְׁבַעֲנֵי שְׁבַעֲנֵי לָהֶם וְהוּא מְזַכִּיר עוֹן לְהַתְּפֹשׁ.

שיעור 3: בעלי תפקידים בדור החורבן

יחזקאל ג, 17-21

בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני. באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מיך אבקש. ואמה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואמה את נפשך הצלת. ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מיך אבקש. ואמה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואמה את נפשך הצלת.

יחזקאל ג, 22-27

ותהי עלי שם יד ה' ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך. ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד ה' עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני. ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך. ואמה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם. ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה. ובדברי אותך אפתח את פיה ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה.

יחזקאל כה, 26-27

ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אוננים. ביום ההוא יפתח פיה את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני ה'.

יחזקאל לג, 21-22

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר. ויד ה' היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד.

יחזקאל יב, 15-16

כי אני ה' בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות. והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני ה'.

יחזקאל יב, 21-28

ויהי דבר ה' אלי לאמור. בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון. לכן אמר אליהם כה אמר אדני ה' השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון. כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל. כי

אני ה' אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דְּבַר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי בִימֵיכֶם בֵּית הַמְּרִי אֲדַבֵּר דְּבַר וַעֲשִׂיתִיו נְאֻם אֲדֹנָי ה'.

וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר. בֶּן אָדָם הִנֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר הוּא חֲזוֹן לְיָמִים רַבִּים וְלַעֲתִים רַחֲוִקוֹת הוּא נְבֵא. לָכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דְּבַר וַיַּעֲשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי ה'.

יחזקאל יג, 2-5

בֶּן אָדָם הַנְּבִיא אֵל נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיאִים וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְכָם שְׁמַעוּ דְבַר ה'. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' הוּא עַל הַנְּבִיאִים הַנְּבִלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחַר רוּחָם וּלְבַלְתִּי רָאוּ. כִּשְׁעָלִים בְּחַרְבוֹת נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ. לֹא עָלִיתֶם בְּפָרְצוֹת וּתְגַדְרוּ גֶדֶר עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעֹמֵד בְּמַלְחָמָה בַּיּוֹם ה'.

יחזקאל יג, 18-19

הוּא לְמַתְּפוֹת כְּסוֹתוֹת עַל כָּל אֲצִילֵי יָדַי וְעֲשׂוֹת הַמְּסַפְּחוֹת עַל רֹאשׁ כָּל קוֹמָה לְצוֹדֵד נַפְשׁוֹת הַנַּפְשׁוֹת תְּצוֹדְדֶנָּה לְעַמִּי וּנְפֹשׁוֹת לְכַנֵּה תַחֲיִינָה. וּתַחֲלֹלְנָה אֶתִּי אֶל עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שְׁעָרִים וּבַפְּתוֹתֵי לַחֵם לְהַמִּית נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא תְמוֹתָנָה וְלַחֲיִית נַפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא תַחֲיִינָה בְּכֹזְבְּכֶם לְעַמִּי שְׁמַעִי כֹזֵב.

יחזקאל יג, 20-21

וְקָרַעְתִּי אֶתֶּם מֵעַל זְרוּעֵיכֶם וּשְׁלַחְתִּי אֶת הַנַּפְשׁוֹת אֲשֶׁר אֶתֶּם מְצַדְדוֹת אֶת נַפְשֵׁים לְפָרְחֹת. וְקָרַעְתִּי אֶת מְסַפְּחֵיכֶם וְהִצַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִיַּדְכֶן וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בְּיַדְכֶן לְמַצוֹדָה וַיִּדְעַתֶּן כִּי אֲנִי ה'.

יחזקאל יד, 2-6

וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר. בֶּן אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֶעֱלוּ גְלוּלֵיהֶם עַל לֶבָם וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם נָתְנוּ נֶכַח פְּנֵיהֶם הָאֲדָרֶשׁ אֲדָרֶשׁ לָהֶם. לָכֵן דְּבַר אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֶת גְּלוּלָיו אֶל לְבוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יֵשִׁים נֶכַח פְּנָיו וּבָא אֶל הַנְּבִיא אֲנִי ה' נַעֲנִיתִי לוֹ בֹּא בְּרַב גְּלוּלָיו. לְמַעַן תִּפְּשׂ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלֶבָם אֲשֶׁר נִזְרוּ מֵעַלִּי בְּגְלוּלֵיהֶם כָּלֶם. לָכֵן אָמַר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' שׁוּבוּ וְהִשִּׁיבוּ מֵעַל גְּלוּלֵיכֶם וּמֵעַל כָּל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם הִשִּׁיבוּ פְּנֵיכֶם.

יחזקאל יד, 8

וְנָתַתִּי פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִשְׁמַתִּיהוּ לְאוֹת וּלְמִשְׁלָיִם וְהִכְרַתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה'.

יחזקאל יד, 9-11

וְהַנְּבִיא כִּי יִפְתָּה וּדְבַר דְּבַר אֲנִי ה' פְּתִיתִי אֶת הַנְּבִיא הַהוּא וְנָטִיתִי אֶת יָדַי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל. וְנִשְׂאוּ עֲוֹנָם כַּעֲזוֹן הַדְּרֹשׁ כַּעֲזוֹן הַנְּבִיא יִהְיֶה. לְמַעַן לֹא יִתְעוּ עוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּכָל פְּשָׁעֵיהֶם. וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים נְאֻם אֲדֹנָי ה'.

יחזקאל יט, 1

ואתה שא קיננה אל נשיאי ישראל

יחזקאל כב, 6

הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפוך דם

יחזקאל לז, 17-20

ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חבריו. וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך.

וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא תגיד לנו מה אלה לך. דבר אליהם כה אמר אדני ה' הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידך. והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם

יחזקאל לז, 23-28

ולא יטמאו עוד בגליליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקוטי ישמרו ועשו אותם. וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וקרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם. והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם. וידעו הגוים כי אני ה' מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם.

שיעור 4: חזון העצמות היבשות ומלחמת נוג מארץ המגוג

יחזקאל יא, 5-6

וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ ה' וַיֹּאמֶר אֵלַי אָמַר כֹּה אָמַר ה' בֶּן אֲמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלֹת רוּחְכֶם אֲנִי יִדְעַתִּיהָ. הַרְבִּיתֶם חֲלָלִיכֶם בְּעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם חוֹצְתֶיהָ חֲלָל.

יחזקאל לו, 4-6

וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנְּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֻשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר ה'. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם. וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גְּדִים וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בֶּשֶׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה'.

ירמיהו ו, 31 - ח, 3

בַּעַת הַהִיא נָאֵם ה' יוֹצִיאֵנוּ אֶת עֲצָמוֹת מִלְּכִי יְהוּדָה וְאֶת עֲצָמוֹת שָׂרָיו וְאֶת עֲצָמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עֲצָמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עֲצָמוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם. וְשִׁטְחוּם לְשִׁמְשׁ וְלִירֵחַ וְלִכְלֵל צְבֵא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֶהְיוּ וְאֲשֶׁר עָבְדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֵן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ.

יחזקאל לו, 7-14

וַיְהִי קוֹל כְּהִנְבְּאֵי וְהִנֵּה רֵעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל עֶצְמוֹ. וַרְאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גְּדִים וּבֶשֶׂר עָלָה וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם. וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנְּבֵא אֵל הַרוּחַ הַנְּבֵא בֶן אָדָם וְאִמַּרְתָּ אֵל הַרוּחַ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ וּפְחִי בַהֲרוּגִים וְהָאֵלֶּה וַיְחִיו. וְהַנְּבִאֲתִי כֹאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַתְּבוֹא בָהֶם הַרוּחַ וַיְחִיו וַיַּעֲמְדוּ עַל רַגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִּקְוַתֵנוּ נִגְוַרְנוּ לָנוּ. לָכֵן הַנְּבֵא וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל. וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה' בְּפִתְחִי אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרֹתֵיכֶם עִמִּי. וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחַיִּיתֶם וְהַנְּחִיתִי אֶתְכֶם עַל אֲדַמַּתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי נְאֻם ה'.

מגילת פסדו יחזקאל 4Q385:

קטע 2

- 1 כי אני יהוה . הגואל עמי לתת להם הברית
- 2 ואמרה יהוה [ראיתי רבים מישראל אשר אהבו את שמך וילכו
- 3 בדרכי] לבך וא [לה מתי יהיו והיככה ישתלמו חסדם ויאמר יהוה
- 4 אלי אני אראה] את בני ישראל וידעו כי אני יהוה
- 5 ויאמר [בן אדם הנבה על העצמאות ואמרת ויק [ר] בו בו עצם אל עצמו ופרק
- 6 אל פרקו ויהי [י כן ויאמר שנית הנבא ויעלו עליהם גדים ויקרמו עור
- 7 מלמעלה ויהי כן] ויאמר שוב אנבא על ארבע רוחות השמים ויפחו רוח
- 8 בהרוגים ויהי כן] וי [ח] יו עם רב אנשים ויברכו את יהוה צבאות אש ר [

- 9 חים ו] אמרה יהוה מתי יהיו אלה ויאמר יהוה אל [י עד
10 אשר ומקץ י] מים ירף עץ ויזקף]

קטע 3

- 1 ת וא
2 יהוה ויקומו כל העם ויע [מד] ו על [רגליהם להודות]
3 ולהל [ל את יהוה צבאות ואף אני מ [לל] תי עמהם]
4 ויאמר יהוה אלי בן אדם אם [ור להם]
5 במקום קבו [רתם ישכבו עד אשר]
6 מקב [ריכמו ומן הארץ] אשר
7 ן גל נע [יל מצינים]

בבלי, סנהדרין צב ע"ב

רבי אליעזר אומר: מתים שהחיה יחזקאל עמדו על רגליהם, ואמרו שירה ומתג. מה שירה אמרו? 'ה' ממת בצדק ומחיה ברחמים' [...] רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: מתים שהחיה יחזקאל עלו לארץ ישראל, ונשאו נשים והולידו בנים ובנות. עמד רבי יהודה בן בתירא על רגליו ואמר: אני מבני בניהם, והללו תפילין שהניח לי אבי אבא מהם [...]

יחזקאל לח, 4-7

וְשׁוֹבְבֵיךָ וְנֹתְתֵי חַחִים בְּלִחְיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתָךְ וְאֵת כָּל חֵילְךָ סוֹסִים וּפָרָשִׁים לְבָשִׁי מְכֻלּוֹל כְּלָם קָהֵל רַב צִנָּה וּמִגֵּן תַּפְשֵׁי חֲרָבוֹת כְּלָם. פָּרַס פּוֹשׁ וּפּוֹט אֶתֶם כְּלָם מִגֵּן וְכוּכָע. גָּמַר וְכָל אֲגַפְיָהּ בֵּית תּוֹגְרָמָה יִרְפְּתִי צָפוֹן וְאֵת כָּל אֲגַפְיֹ עַמִּים רַבִּים אֶתָּה. הִכֵּן וְהִכֵּן לָךְ אֶתָּה וְכָל קָהֵל הַנְּקָהֲלִים עֲלֶיךָ וְהֵייתָ לָהֶם לְמִשְׁמֵר

יחזקאל לח, 8

מִימִים רַבִּים תִּפְקַד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תָּבוֹא אֶל אֶרֶץ מְשׁוֹבְבֵת מִחֲרֵב מְקַבְּצַת מַעֲמִים רַבִּים עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְחֲרָבָה תָּמִיד וְהִיא מַעֲמִים הוֹצָאָה וַיִּשְׁבוּ לְבִטָּח כְּלָם

יחזקאל לח, 10-12

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל לְבָבְךָ וְחֻשְׁבֹּת מְחֻשְׁבֹּת רָעָה. וְאָמַרְתָּ אֲעֲלֶה עַל אֶרֶץ פְּרוֹזוֹת אָבוֹא הַשְּׁקֵטִים יִשְׁבִּי לְבִטָּח כְּלָם יִשְׁבִּים בְּאֵין חוֹמָה וּבְרֵיחַ וּדְלָתִים אֵין לָהֶם. לְשַׁלֵּל שַׁלֵּל וְלָבוֹז בּוֹ לְהַשִּׁיב יָדְךָ עַל חֲרָבוֹת נוֹשְׁבֹת וְאֵל עַם מְאַסָּף מְגוּיִם עֹשֶׂה מְקַנָּה וְקַנְנֵן יִשְׁבִּי עַל טְבוֹר הָאֶרֶץ [...]

יחזקאל לח, 14-17

לִכֵּן הִנְבֵּא בֶן אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' [...] וְהִבְאוֹתֶיךָ עַל אֶרֶץ לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהַקְדָּשִׁי כִּי לְעֵינֵיהֶם גּוֹג.
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' הָאֵתָּה הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קַדְמוֹנִים בְּיַד עַבְדִּי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבְּאִים בְּיָמִים הָהֵם שָׁנִים לְהִבְיֵא אֶתָּה עֲלֵיהֶם.

יחזקאל לח, 18-23

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנָי ה' תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי. וּבִקְנָאתִי בְּאִשׁ עֵבְרַתִּי דְבַרְתִּי אִם לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי רַעַשׁ גְּדוֹל עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל. וְרַעְשׂוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאֲדָמָה וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמְּדֻרְגוֹת וְכָל חוֹמָה לְאַרְצָן תִּפּוֹל. וּקְרָאתִי עָלָיו לְכָל הָרִי חָרֵב נָאִם אֲדֹנָי ה' חָרֵב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה. וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבְכֶדֶם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֲבִי אֶלְגָּבִישׁ אִשׁ וּגְפָרִית אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל אֲנָפְיוֹ וְעַל עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ. וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנִוְדַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה'.

יחזקאל לט, 1-6

וְאַתָּה בֶן אָדָם הִנְבֵּא עַל גּוֹג וְאֶמְרָתִי, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נָשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁף וְתִכַּל. וְשִׁבַּבְתִּיךָ וְשִׂאֲתִיךָ וְהִעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צִפּוֹן וְהִבֵּאתִיךָ עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל. וְהִפִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאֲלֶיךָ וְחִצֶיךָ מִיַּד יְמִינֶךָ אֲפִיל. עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֹתָהּ וְכָל אֲנָפֶיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּהּ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל כְּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ לְאֶכְלָהּ. עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דְבַרְתִּי נָאִם אֲדֹנָי ה'. וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּמִגּוֹג וּבִישְׁבֵי הָאִיִּים לְכַטַּח וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה'.

יחזקאל לט, 9-10

וַיֵּצְאוּ יִשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ וְהִשְׁיִקוּ בְנִשְׁקָם וּמִגֵּן וְצִנָּה בְּקִשְׁתָּם וּבְחֻצֵיָם וּבְמִקְלֵי יָד וּבְרִמְחָם וּבִעֲרוּ בָהֶם אִשׁ שִׁבְעַת שָׁנִים. וְלֹא יִשְׂאוּ עֲצִים מִן הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחֲטִיבוּ מִן הַיַּעֲרִים כִּי בְנִשְׁקָם יִבְעֲרוּ אִשׁ וְשִׁלְלוּ אֶת שְׁלָלֵיהֶם וּבָזוּ אֶת בְּזוּיָהֶם נָאִם אֲדֹנָי ה'.

יחזקאל לט, 11-16

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲתָן לְגוֹג מְקוֹם שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל [...] וְקִבְרוּ שֵׁם אֶת גּוֹג וְאֶת כָּל הַמּוֹנֵה וּקְרָאוּ גֵיא הַמּוֹן גּוֹג. וּקְבְרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים. וְקִבְרוּ כָּל עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּפָדִי נָאִם אֲדֹנָי ה'. וְאֲנִשִּׁי תָמִיד יְבַדִּילוּ עֵבְרִים בְּאָרֶץ מְקַבְּרִים אֶת הָעֵבְרִים אֶת הַנּוֹתְרִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְקְרוּ. וְעֵבְרוּ הָעֵבְרִים בְּאָרֶץ וְרָאָה עֵצָם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קִבְרוּ אֹתוֹ הַמְּקַבְּרִים אֵל גֵּיא הַמּוֹן גּוֹג. וְגַם שֵׁם עִיר הַמּוֹנָה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ.

יחזקאל לט, 17-20

וְאַתָּה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' אָמַר לְצִפּוֹר כָּל כְּנָף וְלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה הַקֹּבֵצוּ וּבֵאוּ הָאֲסָפוּ מִסְבִּיב עַל זְבַחִי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבַח לָכֶם זֹבַח גְּדוֹל עַל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאֶכְלֶתֶם בָּשָׂר וְשִׁתִּיתֶם דָּם. בָּשָׂר גְּבוּרִים תֹּאכְלוּ וְדָם נְשִׂאֵי הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים פְּרִים וְעֲתוּדִים פְּרִים מְרִיאֵי בָשָׂן כָּלֶם. וְאֶכְלֶתֶם חֵלֶב לְשִׁבְעָה וְשִׁתִּיתֶם דָּם לְשִׁכְרוֹן מִזְבְּחֵי אֲשֶׁר זְבַחְתִּי לָכֶם. וּשְׁבַעְתֶּם עַל שְׁלַחְנֵי סוּס וּרְכַב גְּבוּר וְכָל אִישׁ מִלְחָמָה נָאִם אֲדֹנָי ה'.

ירמיהו ז, 32-33

לִכְן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם ה' וְלֹא יֵאמַר עוֹד תִּתְפַּת וְגִיא בֶן הַנֶּסֶם כִּי אִם גֵּיא הַהֲרֵגָה וּקְבָרוֹ בְּתַפֶּת מֵאִין מְקוֹם. וְהִיתָה נְבִלַת הָעַם הַזֶּה לְמֵאֶכְלָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד.

יחזקאל לט, 21-29

וַנְתַּתִּי אֶת כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל הַגּוֹיִם אֶת מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְאֵת יָדִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בָהֶם. וַיִּדְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיהֶם מִן הַיּוֹם הַהוּא וְהִלְאָהּ.

וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי בַעֲוֹנֵם גָּלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מָעְלוּ בִּי וְאֶסְתֵּר פָּנַי מֵהֶם וְאֶתְנַם בְּיַד צָרִיהֶם וַיִּפְּלוּ בַּחֲרֹב כָּלָם. כִּטְמְאַתֶּם וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אִתְּם וְאֶסְתֵּר פָּנַי מֵהֶם. לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' עֲתָה אָשִׁיב אֶת שְׁבוֹת יַעֲקֹב וְרַחֲמֹתַי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנְיַתִּי לְשֵׁם קִדְשִׁי. וְנָשׂוּ אֶת כְּלִמָּתָם וְאֵת כָּל מְעַלְם אֲשֶׁר מָעְלוּ בִּי בְּשִׁבְתָּם עַל אֲדַמָּתָם לְבִטָּח וְאִין מַחְרִיד. בְּשׁוֹבְבֵי אוֹתָם מִן הָעַמִּים וְקִבְּצֹתִי אִתְּם מֵאַרְצוֹת אֲיִבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם רַבִּים. וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי אִתְּם אֶל הַגּוֹיִם וְכִנְסֹתִים עַל אֲדַמָּתָם וְלֹא אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שֵׁם. וְלֹא אֶסְתִּיר עוֹד פָּנַי מֵהֶם אֲשֶׁר שִׁפְכֹתִי אֶת רוּחִי עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי ה'.

רמב"ם, משנה תורה הלכות מלכים, יב הלכה ב

יראה מפשוטן של דברי הנביאים, שבתחילת ימות המשיח תהיה מלחמת גוג ומגוג, ושקודם מלחמת גוג ומגוג יעמוד נביא לישר ישראל ולהכין לבם [...] וכל אלו הדברים וכיוצא בהן לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו, שדברים שתומין הן אצל הנביאים [...]

שיעור 5: תיאור המקדש העתידי בספר יחזקאל

יחזקאל מ, 3-4

וַיָּבִיֵא אוֹתִי שְׁמָה וְהִנֵּה אִישׁ מֵרָאֵהוּ כְּמֵרָאֵה נְחֹשֶׁת וּפְתִיל פְּשֵׁתִים בְּיָדוֹ וְקִנְיָה הַמֶּדֶה וְהוּא עֹמֵד בְּשַׁעַר. וַיְדַבֵּר אֵלַי הָאִישׁ בֶּן אָדָם רֹאֵה בְּעֵינֶיךָ וּבְאָזְנוֹךָ שְׁמַע וְשִׂים לְבָבְךָ לְכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרָאֵה אוֹתְךָ כִּי לְמַעַן הִרְאוֹתְכָה הַבְּאִתָּה הִנֵּה הֵגַד אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶתֶּה רֹאֵה לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

יחזקאל מב, 15-20

...וַיִּמְדְּדוּ סָבִיב סָבִיב. מִדָּד רֹחַ הַקְּדִים בְּקִנְיָה הַמֶּדֶה חֲמֵשׁ מֵאוֹת קִנְיִים בְּקִנְיָה הַמֶּדֶה סָבִיב. מִדָּד רֹחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת קִנְיִים בְּקִנְיָה הַמֶּדֶה סָבִיב. אֶת רֹחַ הַדְּרוֹם מִדָּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת קִנְיִים בְּקִנְיָה הַמֶּדֶה. סָבִב אֶל רֹחַ הַיָּם מִדָּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת קִנְיִים בְּקִנְיָה הַמֶּדֶה. לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדָּדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב סָבִיב אַרְבַּע חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרַחֵב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֶּדֶשׁ לְחָל.

מלכים א ו, 36

וַיִּבֶן אֶת הַחֲצַר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גֹזִית וְטוּר כְּרַתַּת אַרְזִים

יחזקאל מ, 5

וְהִנֵּה חוֹמָה מְחוּץ לְבֵית סָבִיב סָבִיב וּבִיד הָאִישׁ קִנְיָה הַמֶּדֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת בְּאַמָּה וְטַפַּח וַיִּמְד אֶת רַחֵב הַבְּנִיָּן קִנְיָה אֶחָד וְקוֹמָה קִנְיָה אֶחָד

יחזקאל מב, 20

לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדָּדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב סָבִיב אַרְבַּע חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרַחֵב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֶּדֶשׁ לְחָל

יחזקאל מב, 13-14

הִנֵּה לְשִׁכּוֹת הַקֶּדֶשׁ אֲשֶׁר יֵאָכְלוּ שֵׁם הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר קְרוּבִים לֵה' קְדָשִׁי הַקְּדָשִׁים שֵׁם יִנְיָחוּ קְדָשִׁי הַקְּדָשִׁים וְהַמְנַחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֲשֵׁם כִּי הַמְּקוֹם קְדָשׁ. בְּבֵאֵם הַכֹּהֲנִים וְלֹא יֵצְאוּ מִהַקֶּדֶשׁ אֶל הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה וְשֵׁם יִנְיָחוּ בְּגִדֵיהֶם אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָהֶן כִּי קִדְשׁ הִנֵּה לְבָשׁוּ בְּגָדִים אַחֲרִים וְקָרְבוּ אֶל אֲשֶׁר לְעַם.

יחזקאל מד, 9-21

כֹּה אָמַר, אֲדַבֵּר ה' כָּל בֶּן נָכַר עָרַל לֵב וְעָרַל בָּשָׂר לֹא יָבוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי. לְכֹל בֶּן נָכַר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
כִּי אִם הַלְוִיִּם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעֲלֵי בְּתַעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲוּ מֵעֲלֵי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ עוֹנָם. וְהָיוּ בְּמִקְדָּשִׁי מִשְׁרָתִים פְּקֻדוֹת אֶל שַׁעֲרֵי הַבַּיִת וּמִשְׁרָתִים אֶת הַבַּיִת הַמָּה יִשְׁחָטוּ אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַזֶּבֶח לְעֵם וְהָמָּה יַעֲמְדוּ לְפָנֵיהֶם לְשִׁרְתָם. יַעַן אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ אוֹתָם לְפָנֵי גְלוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עוֹן עַל כֵּן נִשְׂאתִי יָדִי עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדַבֵּר ה' וְנִשְׂאוּ עוֹנָם.
וְלֹא יִגְשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי וְלִגְשַׁת עַל כָּל קְדָשִׁי אֶל קְדָשִׁי הַקְּדָשִׁים וְנִשְׂאוּ כָּלמַתָּם וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר

עשו. ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו. והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני ה' [...] המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת.

והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה. פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע.

ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם. וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם. ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית.

יחזקאל מז, 12-1

וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מקתף הבית הימנית מנגב למזבח. ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית. בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים.

וימד אלף ויעברני במים מים ברקים

וימד אלף ויעברני מי מתנים.

וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר.

ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל. בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה. ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפו המים. והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל. והיה עמדו עליו דגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם פגת הים הגדול רבה מאד. בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו. ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבפר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה.

רמב"ם, הלכות בית הבחירה, א הלכה ד

בנין שבנה שלמה כבר מפורש במלכים, וכן בנין העתיד להבנות אף על פי שהוא כתוב ביחזקאל אינו מפורש ומבואר ואנשי בית שני כשבנו בימי עזרא בנוהו כבנין שלמה ומעין דברים המפורשים ביחזקאל.

משנה, מידות ה, א

פתחו של היכל גובהו עשרים אמה, ורוחבו עשר אמות; וארבע דלתות היו לו, שתיים בפנים ושתיים בחוץ, שנאמר "ושתיים דלתות להיכל, ולקודש" (יחזקאל מא, כג) רבי יהודה אומר, בתוך הפתח היו עומדות... שנאמר "ושתיים דלתות, לדלתות: שתיים, מוסבות לדלתות, שתיים לדלת אחת, ושתי דלתות לאחרת" (יחזקאל מא, כד)

משנה, מידות ה, ב

ושני פשפושין היו לו לשער הגדול, אחד בצפון, ואחד בדרום. שבדרום, לא נכנס בו אדם מעולם, ועליו הוא מפורש על ידי יחזקאל: שנאמר "ויאמר אליי ה', השער הזה סגור יהיה" (יחזקאל מה, ב)

משנה, מידות ג, א

המזבח היה שלושים ושתיים, על שלושים ושתיים... אמר רבי יוסי, מתחילה, לא היה אלא עשרים ושמונה על עשרים ושמונה... וכשעלו בני הגולה, הוסיפו עליו ארבע אמות מן הצפון וארבע אמות מן המערב, כמין גמא, שנאמר "והאריאל, שתים עשרה אורך, בשתים עשרה, רוחב: רבוע" (יחזקאל מג, טז)

משנה, מידות ב, ה-ו

...ולא היו מקורות. וכך הן עתידות להיות, שנאמר "ויוציאני, אל החצר החיצונה, ויעבירני, אל ארבעת מקצועי החצר; והנה חצר במקצוע החצר, חצר במקצוע החצר. בארבעת מקצועות החצר, חצרות קטורות" (יחזקאל מו, כא-כב)
ולמה נקרא שמו שער המים, שבו מכניסין צלוחית של מים של ניסוך בחג; רבי אליעזר בן יעקוב אומר, בו המים המפכים עתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית.

הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג, "פתרון חדש לחידת ספר יחזקאל", סיני כרך לב (תשי"ג), עמ' שכא-שכט

"זוהי נבואה על הבית השלישי ועל עת התחייה, שיחזקאל יקום מבין ישני אדמת עפר ויעבוד במקדש. וזה ברור ונגלה. והנה המתבונן בספר יחזקאל תיראה לפני עיניו תמונה של עם ישראל החי לפי חוקי התורה".